

ÁRPÁD-LAPOK

Az Árpád Gimnázium lapja

2010. MÁJUS
V. évf. 7. szám

BALLAGÁS

KÓRUSTALÁLKOZÓ

LENGYELORSZÁG

ROHAN MÁR A VÉN DIÁK...

E nyhe tavaszi este, virágillat, én meg lóhalálában andalgok előre az utcán. Még két megálló és mínusz két perc van hátra. Igazán nem akartam késni, de az undok ellenőr épp a legundokabb időpontban gondolta úgy, hogy szeretné megnézni az undokul lejárt bérletemet. Ezek után — legbájosabb szőke-mosolyom ide vagy oda — elég hamar Mucsaröcsöge megállóból integethettem a nélkülem távozó busznak.

Pedig egyáltalán nem tűnik túl jó ötletnek lekésni egy szerenádot. Bár lehet, hogy az illető tanerő nem is járna olyan nagyon rosszul: az én hangommal fűszerezett énekelgetés inkább funkcionál édes bosszúként, mint afféle köszönetnyilvánításként.

Olyan furcsa szerenádozni... És ez nem azt jelenti, hogy nincs jó hangulata, vagy nem egy szép hagyomány, hanem csak azt, hogy nehéz a helyén kezelni: sorra hozzuk fel a közös történeteket, és annyira egyértelmű, hogy összetartozunk, mégis ott van a levegőben az itt a vége, fuss el véle. Nem mondom, hogy baj, mert legyünk őszinték, néha már nagyon ráuntunk a gimis életstílusra, de mégis tudom, sok minden és sok mindenki fog hiányozni. „Jövőre” címen pedig csak egy oltári nagy kérdőjel lebeg a fejem felett.

Totális káosz...

Bár ha jobban belegondolok, mikor nem? Komolyan mondom, a káosz, mint olyan nagyjából hozzám tartozik, vagy én hozzá, ahogy vesszük. Megpróbálhatnám leírni, hogy milyen is volt ez a hat év, de az egyoldalas keretet már a címszavakkal felrúgnám, és jó eséllyel még így is csak annyi jönne le az egészéből, hogy árpados pályafutásom cseppet kaotikus volt.

Akadtt néhány jó sztori, több tucat nagyvárosi legenda, jó pár oltári pofára esés, és majdnem ugyanennyi kellemes csalódás. Elkövettem

néhány butaságot, de vannak dolgok, amikre talán büszke lehetek, sok minden történt, sok minden változott. Én magam bizonyára elég sokat, de ha körülnézek, be kell látni, hogy minden és mindenki más is.

Az első évben a sulis területe gyakorlatilag másfél folyosó volt, ahol szünetekben mindig szólt a zene, ahol szinte képtelenség volt átnyomkodni a termekből száműzött diákokon, és ahol a bizzar körülmények ellenére – vagy épp ezek miatt – mindig jó volt a hangulat. A mi osztályunk meg? Hááát, általában nagyrészt valami nagyobbfajta kicsi-a-rakást alkotott. De a sulis megnőtt, és a nyomorgós-vidám hangulat szétesett, némiképp mi is megnőttünk, olykor-olykor mi is szétestünk, de maga az osztály végül nagyon is összeállt. És ahogy a tablónk elkészült, úgy alkotnak egy hatalmas, szövevényes képet az elmúlt pár év eseményei.

Lehet, hogy még nem kéne múlt időt használnom, de ez az utolsó cikkem, és mire elolvassátok, nemcsak hogy elballagott a vén diák, hanem az érettséginek hívott kánzásorozat felén is túl lesz. Amúgy meg már az előző számban is meghirdettük a rovatomat. Ehhez képest mit számít egy kis múlt idő – vagy akár egy röpke sírfelirat, így előljáróban?

Jó, jó, a gyászolást inkább hanyagolom, mert lassan a két megállónyi andalgásom végére járok – szó szerint –, és a rám várakozók tekintetéből úgy látszik, a sírfeliratom szövegén már mások is elgondolkodtak, vélhetően kevésbé képletesen.

Végrendelet: használjátok ki a maradék egy-öt árpados évet, bulizzatok nagyokat és pályázatok minél többen minél ütősebb kis firbantásokkal a vezércikkírára. Hét számon át kontroll nélkül osztani az észet (már amennyi van) és fásasztani a diákságot? Higgyétek el, megéri.

PÁLYÁZAT

Pályázatot írunk ki az iskolai újság jelenleg 2. oldali vezércikkének megírására a következő tanévre. Pályázni lehet egy elképzelt vezércikkkel, a cikk szokásos terjedelmében, akár fikatív eseményeket felhasználva. A cikk korábbi tartalmi és stíluslemeit meg lehet változtatni. A pályázatokat elektronikus formában várjuk június 7-ig az arpadlapok@gmail.com emailcímmel.

A pályázat nyertese 25 ezer Ft ösztöndíjban részesül és egy tanéven (7 lapszám) keresztül írhatja az újság második oldalát.

A HÓNAP FOTÓJA

Kártyavár

Bryan Berg, amerikai építész saját Guinness rekordját döntötte meg egy kínai luxus-hotel, a Venetian Macau másolatának felépítésével. Berg negyvennégy napot töltött a 218792 kártyalapból álló konstrukció összeillesztésével, amely így a világ legnagyobb, kártyából készült építészeti alkotása lett. Az építmény több mint 10 méter széles, 3 méter magas és 272 kg-ot nyom. A kártyavár szabadon áll és semmilyen ragasztóanyagot nem tartalmaz. (*internet*)

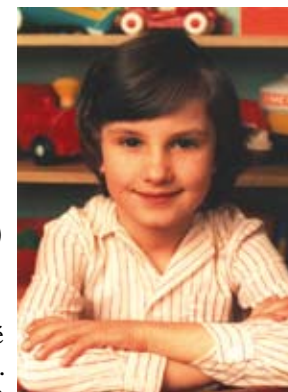
KÉP-MÁS

Az előző számunkban egy dubrovnikai templom tetőcserepei láthatóak. Hát ez mi lehet?
fotó: Treszkai Anett (11.b)

Ugyanebben a számban Nagy Györgyné tanárnő gyermekkori fotóját láthattatok. Hát ő ki lehet?

A HÓNAP KÉRDÉSE

Ha lenne rá lehetőség, milyen új iskolai rendezvényt javasolnál?

KÉRDEZD MÁSKÉNT!

Majó Julianna tanárnő, azaz Pintyő néni

runkat Válaszúton a Kallós kúrián. Jól sikerült. Aztán azon törtük a fejünket, hogyan tehetnénk rendszeressé a találkozásainkat. Ma is ezen dolgozunk. Többkevesebb sikerrel. A zenében találkozni – ennél nincs fantasztikusabb élmény. Ezt szeretnénk minél több gyerekkel megéreztetni.

– Szeret utazni? Hová utazna szívesen Pintyő néni?

– Mindig is szerettem utazni, most is szeretek járni-kelni. Megnézném például a kínai Nagy Falat közelről, de Tibetbe is szívesen elmennék. Szeretem a tengert. Szeretem Uzonkát.

– Szabadidejében szokott-e olvasni? Filmek, színház, opera?

– Szívesen olvasok, kedvenc könyvem Márai: A gyertyák csonkig égnek című regénye. Filmeket is szoktam nézni, ha időm engedi. Kedvenc filmem: The Shawshank Redemption. Színházba, operába pedig rendszeresen járok.

– Végül mi lenne a három kívánsága?

– Bort, búzát, békességet kívánnék szűkebb és tágabb közösségemnek.

– Köszönöm a beszélgetést!

Varga Stefánia (11.b)

KÉPES KRÓNIKA

Árpád napok

Idén is sok érdekes programból választhattunk március 31-én és április 1-jén az Árpád napokon.

Ballagás

2010. április 30.

„Farsangi bál és Halloween parti, vagy retrós buli, ahol 70-80-as éveket idéző ruhák, díszletek és zenék lennének.” (Orsi)

KÓRUSTALÁLKOZÓ

Itt van előttem a kórustalálkozó tervezett programja, hogy innen tudjak lesni, mikor mit csináltunk e 4 nap alatt – illetve hogy a „forgatókönyv” szerint az eseményeknek miként kellett volna történniük.

Bár csak ilyen egyszerű lenne minden, hogy amit megtervezünk, az úgy is alakul. De ez sajnos nem így van. Én ne tudnám?... Azonban hiába tudom ezt, vannak olyan dolgok, amikre egyszerűen nem lehet felkészülni.

Március 27-én 17 órára vártuk az erdélyi kórust, így a suliban kettőtől próbáltunk. Pontosabban a kórusunk ott próbált, ebben az időben én itthon rohangáltam fel-alá, mert ráam aznap még várt egy fellépés a Táncháztalálkozón. Ott végzek fél 5-kor és onnan rohannok át a suliba, hogy ippeg odaérjek a vendégeink érkezésére. Csakhogy – mint már fent is utaltam rá – nem az én elképzeléseim érvényesültek. A fellépés csúszott, így fél 5-ös indulásból háromnegyed 5-kor kezdődő fellépés lett. Hát mit tehettem volna... A rohanásból

fejvesztett futás lett, mégpedig másodmagammal, mert Noémi (9.d) élete sem könnyű, ő is fellépett a Sportarénában. Közben hívtak – ajj, már megérkeztek és megint várni kell rá, hogy merre járok, mert az erdélyiek 4-re értek ide 5 óra helyett. Pfff... megint csak a tervek, igaz?

Sikerült 6-ra befutnom az iskolába, próbáltam nem gondolni arra, hogy leendő vendégeim már így látatlanban mit is gondolhatnak rólam.

(Ugyanis két fiút láttam vendégül. A két, szintén fiútestvérem mellett nem volt probléma.) Részemről sűrű elnézéskérések közepette bemutatkoztunk egymásnak, hálás pillantások Tináék felé, akik addig ott voltak velük, majd igyekeztünk is haza. Estére máris kitaláltak egy közös fakultatív programot, mégpedig egyfajta ismerkedő estet a Margitszigeten. Elég sokan össze is gyűltünk. A szigetre tartva még a hídról láthattuk, hogyan borul sötétségbe a város a Föld órájának alkalmából. Kint leültünk a partra vezető lépcsőre, és aki mellé éppen keveredtél, azzal beszélgettél. Aztán lassan mindenki hazament lepihenni, már csak azért is, hogy reggel fel tudjon kelni.

Ugye ismerjük azt, mikor végre ledőlünk az ágyunkba, behunyjuk a szemünket és édes álomba szende... RRRRRRrrrrrrrr!!! (Itt nem a filmre, hanem a gondosan beállított óránkra próbáltam utalni.) Ilyenkor több ötletem is szokott lenni a reggel folytatására. Például lenyomom, és úgy teszek, mintha semmi sem történt volna. De ezeket a terveimet anyukám szokta szabotálni, aki jön, és megint jön és megint... és akkor már inkább felkelek. Ezen a reggelen is valahogy így történt és rendben is odaértünk a megbeszélt helyre és időpontra. Dél előtt megnéztük a Zenetudományi Intézet Haydn-kiállítását, majd egy próbát tartottunk az ottani koncertteremben. Majd egy kis szabadidő következett. Meg is ragadtam az alkalmat, s lecsaptam Noémire, hogy itt a remek lehetőség, hogy végre próbáljunk a másnap esti előadásra. Ki is néztünk a várban egy szoborcsoportot próbateremnek, s rákezdtünk. Körbeültek minket a barátaink és a másik kórusba tartozó vendégeik, illetve az arra járó, népzenét meg nem vető turisták.

Az esti koncert az Újlaki templomban számomra kissé hosszúra sikeredett, bár lehet, hogy csak a hideg miatt éreztem annak. Az azonban biztos, hogy gyönyörű darabokat hallhattunk a többi kórustól, s a közös éneklés is jól sikerült. A kimerítő estét egy kisebb fogadás zárta a plébánián, ahol finom szendvicsek, sütemények és

üdítők vártak minket.

Hétfő reggel az Operánál volt találkozó, ahol kisebb csapatokban mentünk be megtekinteni az épületet. Dél előtt még megnéztük a régi Zeneakadémiát, majd kísértünk a Hősök terére, ahol egy nagy körben különböző játékokkal múltattuk az időt. Megérkezett a különbusz, amelyre az erdélyi kórus szállt fel és mi is felkeveredtünk páran. Indulás a suliba. A sofőr román volt, így segíteni kellett neki, hogy hogyan jusson át a városon.

Egyszer csak hirtelen befékezett a busz és megálltunk. Ekkor arra lettünk figyelmesek, hogy az előttünk levő autóból kiszállt egy kigyúrt, kopasz férfi. Odasétált a buszsofőrhöz s a nemtetszését némi üvöltözéssel próbálta kimutatni. A sofőr nem nagyon értette, amit mondtak neki, így (gondolom) értetlen arcot vágott, ami valószínűleg nem nagyon tetszett kedves honfitársunknak. Mikor mondandója végére ért, kezét meglendítve beleüött a busz ablakába, amely berobbant a sofőrünk nyakába. Mivel ablak mellett ültem, ezért nagyon jól láttam ezt a jelenetet. (Ilyenkor olyan büszkeséggel tölt el, hogy milyen vendégszerető, kulturált és bájos emberek élnek erre felé...) Mondanom sem kell, hogy kedves barátunk visszapattant a kisautójába s elhajtott, mi pedig a meglepetést leküzdve és felírva a rendszámát folytattuk utunkat. A Tímár utcai rendőrségnél álltunk meg, ahol ottmaradt a sofőr és az erdélyi kórusból egy fiú, aki tolmácsolt és a szemtanu szerepét töltötte be. Mi pedig gyalogosan átmentünk ebédelni az iskolába. Hát mondanom sem

kell, hogy ezt sem így terveztük...

Miután mindenki valamilyen módon ebédhez jutott, lassan kezdődött az aznapi kóruspróba majd a koncert. Az első részében énekelt a két kórus, aztán a szünet után következett a népzenei blokk, majd a könnyűzenei parti része az estének. Jól sikerült ez az együttenélés, nagy élmény volt.

Koncert után kivonultunk az Amfiba s ott töltöttük el az utolsó estét. Énekeltünk közös dalokat, meg amihez épp kedvünk volt, mikor kijött egy rendőrautó, s a rendőrök bejöttek megnézni, kik és miért zajonganak az Amfiban. Mondtuk nekik, hogy két kórus vagyunk, s ez a búcsúesténk (melyet nem nagyon akartak elhinni, ezért elkezdtük a Veni pátert énekelni nekik két szövegben – nagy élmény volt ☺). Akkor megkértek minket arra, hogy kicsit csendesebben legyünk a körülöttünk levő házak lakói miatt, majd távoztak. Mi jót mulattunk

ezen, s tovább beszélgettünk és nevetgáltunk. Valahogyan mindenki hazakerült, s másnap reggel az iskola előtt találkoztunk. Elérkezett a búcsúzás pillanata. Összességében nagyon jól telt el ez a pár együtt töltött nap. Tele volt váratlan, nem tervezett eseményekkel, de jól szórakoztunk. Nagyon jó volt együtt énekelni és együtt lenni testvérkórusunkkal. Remélem, sikerül a közös nyári tábor megszervezése, hogy szintén együtt lehessünk majd velük egy kis időre.

Varga Stefánia (11.b)

ARANYKÖPÉSEK

- „Tompítsátok le a telefonokat!” (Lienhardt Krisztina)
- „A passzátszél az egyenlítő mentén nem tud kielégülni, hogy vigyünk egy kis szexet is a földrajzba.” (Sziliné Dienes Irén)
- „Csabi, jó ha itt vagy, de van valami varázslatos abban, ha nem vagy itt!” (Tarlós Péter)
- „Maradj már csöndben, mert kilógatlak az alagsorból!” (Számadó László)
- „Goethe... nem az a tarajos állat!” (Molnárné Vámos Katalin)
- „Csukd be a szád, fiam, mert huzat van.” (Gärtner István)
- „A légmell nem az, hogy szilikon helyett levegőt töltenek a nő mellébe, hogy az még nagyobb és még szexibb legyen.” (Kis Róbert)
- „Rajzold le, aztán húzd át.” (Dr. Kiss Katalin)
- „Merre van a balra? Ja, balra van a balra” (Besnyőné Titter Beáta)
- „Megcsinálta a karrierjét, neki már a WC-je is Armani.” (Varga Júlia)
- „Ne azzal törődjétek, hogy én hülyét csinállok magamból.” (Orosz Erzsébet)
- „Régebben ilyen oldschoool mosógépeket gyártottak.” (Nánay Mihály)

A LEGJOBB 10

Kis Róbert tanár úrtól:

1. KFT: Bál az operában	6. Mike Oldfield: Amarok
2. Mike Oldfield: Incantations (Part IV.)	7. Bartók: Román népi táncok
3. Vangelis: To the Unknown Man	8. Mike Oldfield: Hergest Ridge
4. LGT: Éjszakai vonatozás	9. Genesis: Land of Confusion
5. Chopin: Desz-dúr prelude	10. Csajkovszkij: D-dúr hegedűverseny
- Holecz Melinda és Kristóf Petra (8.b)*

Az Árpád Gimnázium iskolaújságja. **Megjelenik:** tanévente hétszer. **Email:** arpadlapok@gmail.com. **Design:** Bakos Asztrik. **Felelős tanár:** Koncz Levente. **Írták és rajzolták:** Bene Dia, Benyó Réka, Dudás Orsolya, Holecz Melinda, Kadas Miklós, Kiss Dávid, Kovács Rebeka, Kristóf Petra, Margitai Anna, Óri Annamária, Südi Anna, Takács Eszter, Treszkai Anett, Varga Stefánia. **Tervezés:** Bakos Asztrik. **Nyomdai kivitelezés:** OBR2000 Kft. **Felelős vezető:** Kutrovich Zsolt.

- „Vízipisztoly-csata az udvaron.” (Tündi)
- „Legyen párnacsata maszkban és zárt ruhában!” (Kata)
- „Kviddics bajnokság az udvaron.” (Dudi)
- „Legyen My first eX meg After School Program koncert a kajládában.” (noname)

- Találkozik a kismalac a bátor nyúllal.
- Szia, bátor nyuszi! Te tényleg nem félsz a rókatól?
- Tényleg.
- Veled tarthatok? Hallottam, hogy pont erre vadászik, és nagyon félek.
- Gyere.
- Te bátor nyuszi, már érzem, hogy itt a róka a közelben. Biztos nem félsz?
- Biztos.
- Már látom is, ott vicsorog. Hogyhogy téged nem esz meg?
- Néhanapján viszek neki egy malacot.

- Piacon: – Egy almát kérek!
- Kettő lett, maradhat?

- A rendőr képeslapot ír az őrsön. A társa megkérdezi tőle:
- Kinek írsz?
- II. János Pál pápának a névnapjára.
- Hiszen nincs is se János, se Pál névnap.
- Az igaz, de második a van.

- Szöszti titkáró a főnökéhez:
- Főnök, van egy rossz meg egy jó hírem. Itt volt az APEH, nagy balhé volt, mindenféle adócsalást találtak.
- Na, akkor mondja a jót! – szól a főnök.
- Gyerekünk lesz!

- Nagyi magyarázza unokáinak:
- Gyerekek, a nő életében csak

- „Ha lenne jelmezes farsang, az tök jó lenne.” (Nóri és Flóra)
- „Állatok világnapja, állatszépességverseny úgy, hogy be lehet hozni az állatokat.” (c)
- „Buzogány fiúknak. :)” (Zsófi)

- egy igazi szerelem létezhet.
- És ki volt az nálad, nagyi? – kérdik az unokák.
- A tengerészek.

- Bernard Shawt – meg ifjú kritikus korában – egy családhoz hívták vendégségbe. Amikor belépett, a kislány éppen zongorázott.
- Úgy hallottam – mondta a kislány bajosan –, hogy maga szereti a zenét.
- Így van – felelte Shaw. – De ne törődjön vele, folytassa nyugodtan!

Elgondolkoztál már a következő kérdéseken?

- Miért van az, hogy a pizzafutár hamarabb megérkezik bárhova, mint a mentő?
- Miért nem tudják a nők csukott szájjal kifesteríteni a szempillájukat?
- Miért nincs egér ízű macskaeledel?
- Eutanáziánál miért sterilizálják az injekciós tűt?
- Miért nyomja az ember erősebben a távirányító gombjait, mikor csak az elem kezd kimerülni?
- Miért van sisak a kamikaze pilótákon?
- Örülnek-e az analfabéták a betűtésztnak a levesben?
- Noé vajon miért nem csapta le azt a két hülye szúnyogot?
- Ha veszek egy új bumerángot, hogyan dobom el a régit?

NYELVI SAROK

A man hurried into a quicklunch restaurant and said: “Give me a ham sandwich.” “Yes, sir,” said the waiter, reaching for the sandwich. “Will you eat it or take it with you?” “Both,” was the reply.

BOMBÁK FÖLDJÉN

Elgondolkoztunk már azon, vajon az igaz témájú Oscar-díjas filmek miért csábítanak kevesebb nézőt a mozikba, mint a „tipikusamerikaimindenjohavé-gejő” vígjátékok?

A Bombák földjén komolyabb hangvételű, ám bombasztikus ☹ film. A dokumentumfilm-szerű film (a kritikusok szerint) a Bagdadban, Irakban állomásozó amerikai katonák ottani életét mutatja be.

Egy bombaszakértő és csapattársai a háborúban, a harc és a folytonos vérontás elleni küzdelmükben emberfeletti bátorságról, kitartásról tesznek tanúbizonyságot.

A tudat, hogy bármelyik nap az utolsó lehet, és csak egy hajszálon függ az életed, megrendítő. Itt nem számít, ha valaki meghal. Lehetett szerető apa, jó férj vagy kiváló katona, ő csak egy a sok közül, akit minél előbb pótolni kell. Talán egyikünk sem tudja elképzelni, milyen érzés

lehet végignézni az emberek haláltusáját és eközben lehetőleg épségben, mind testileg, mind lelkileg túlélni a kint töltött 365 napot

A történet lényegét a rendező (Kathryn Bigelow) a film végébe sűríti. De addig is a néző ül és vagy egy adag popcornnal a kezében vagy otthon, a meleg takaró alatt azon gondolkodik, mi csoda embertelen körülmények között élnek a harctéren az emberek, és vajon mit élhet át egy bombaszakértő, amikor elindul egy bomba felé a szerelésében.

A film – nem éppen melleleg – tarolt az idei Oscaron is, ahol a rendezőnő a férje rendezte Avatart is lepipálta négy kis aranyoszobrocával.

Most hogy lassan itt a nyár és az utolsó újságcikket írom, szeretnék minden kedves árpádosi szép nyarat kívánni, az érettségizőknek sok sikert a vizsgákhoz és a jövőben is.

Használjuk ki ezt a nyarat, amíg csak lehet ☺, és (bár sajnos pont lemaradtam a mozifanatikusok éjszakájáról... már megint) mindenkit biztatok arra, hogy egy-egy kellemes, strandon töltött nap után olykor menjetek el egy moziba is, és ne kerüljétek el a művész mozikat sem, hiszen idén nyáron is lesznek majd sikerfilmek.

Nusy

5	7				6	8		4
2	4	1	7			6	9	5
		3	9	5				1
			6	7	5	3	4	
4		7			9			
9		6		3	2	1		7
1					7		2	8
	2	4					7	
7				4		5	6	

数字は独身に限る

„Pókerdelután.” (Marci)
„Farsang.” (Z)

(sudoku»)

SPORT SZELET

A Sport szelet híres "energiabomba", amit mindegyikünk evett már, szüleinek és még nagyszüleinek is.

1953-ban a Népstadion megnyitójával egy időben került köztudatba hazánk híres édessége, a rum és kakaó keveréke, az étcsokis bevonattal készült Sport szelet. Ezt a csokit a Csemege Édesipari Vállalatban még emberi kezek készítették. A szelet csomagolásán a Diszkoszvető szobor rajzát láthattuk.

Kicsit később, 1980-ban 27 év után a Sport előrukkolt egy új fajtával, a Sport maxival, ami egy hosszabb méretű Sport szelet volt

Rá tizenhárom évvel 1993-ban a Kraft Jacobs Suchard megvette a Csemege Édesipari Vállalatot. A sportszeletet 33 grammról 45 grammra növelték, és a híres Diszkoszvető eltűnt a csomagolásról.

Négy évvel később 1997-ben a Sport cég piacra dobta a bonbonos sportvariációt, amelyben 15 darab 12 grammos apró sportszeletet található a vevő.

1998-ban létrejött az ostyás variációja a rumos-csokis szeletnek.

Kicsit később 2002-ben megjelent az XXL-es Sport, amelyet egy évvel később az 50. évforduló alkalmából fehércsokival vontak be.

Ezek után 2003-tól rengetegszer változott meg a Sport szelet csomagolása, úgy körülbelül négyszer. Az egyik fontosabb újítás az volt, hogy a retrós papírcsomagolás helyett műanyag csomagolásra változott deszertünk (később a papírcsomagolásos Sport újra visszakerült a forgalomba), valamint a Diszkoszvető visszakerült egy időre.

Sok variációja volt eddig a Sportnak, s a piacon körülbelül 7-8 termék található meg ma is, amelyek rengeteg energiát tartogatnak számunkra. Az aktuális újdonság 2009 nyarán került a boltokba, amely a Sport tuning névre hallgat, s három variációja van: karamelles, kekszes és diós.

A Sport szelet híres reklámjai közé tartozott a híres „Sportos Raszta” illetve a buszmegállóban várakozó Péter és Laura.

Forrás: sportszelet.hu
Recept: Andi konyhája
Kiss Dávid (8.a)

Sport szelet

Hozzávalók: 50 dkg darált keksz, 4 evőkanál kakaópor, 25 dkg margarin, 20 dkg kristálycukor, 2 dl tej, rum vagy rumaroma.

Elkészítés: A darált kekszet a kakaóporral összekeverjük. Ezután egy edényben a margarint a cukorral és a tejjel összekeverjük annyira, hogy a vaj és a cukor elolvadjon. Ezt ráöntjük a kakaóporral összekevert kekszre és hozzáadjuk a rumot vagy a rumaromát. Jól összekeverjük a masszát és egy tepsibe vagy jénaiba nyomkodjuk. Én egy 23x24 cm-es formát alakítottam ki belőle.

Nem kell sem sütőpapír, sem más alája, simán kijön. Betesszük a hűtőbe, míg a csokimáz elkészül. Gőz felett 2 tábla tortabevonót 2 evőkanál étolajjal felolvasztunk és rákenünk, hűtőbe rakjuk és forró vízbe mártott késsel szeletelhetjük.

125 ÉVE HUNYT EL VICTOR HUGO

1885. május 22-én, 83 éves korában hunyt el Victor Hugo, a francia irodalom egyik leg-sokoldalúbb és legtermékenyebb szerzője. Költő, regény- és drámaíró, politikus, publicista, akadémikus és amatőr grafikus volt egy személyben. A fő sorokban a különböző műfajokban született művei közül idézünk fel néhányat.

Az áprilisi rejtvény (Mark Twain) megfejtései: Pudingfejű Wilson; Élet a Mississippin; Koldus és királyfi; A lóvá tett város.

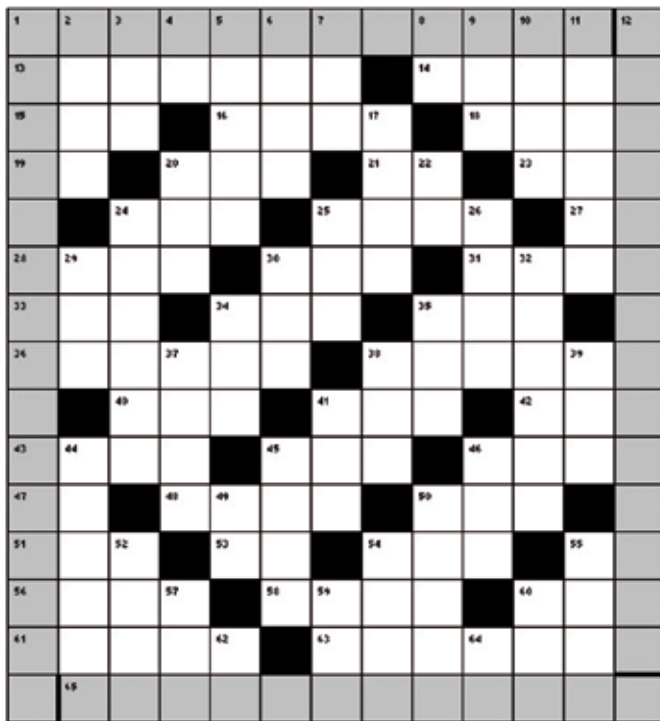
VÍZSZINTES: 1. Hugo halála után egy évvel, 1886-ban megjelent verseskötete (zárt betűk: A, U). 13. Rendes, csinos. 14. A finnugor és szamojéd nyelvek alkotta nyelvcsalád. 15. Becézett Edina. 16. Sarj, örökös. 18. Hatalmában tart. 19. Tiltószó. 20. Ünneplés hangú költemény. 21. Dísz. 23. Erre a helyre. 24. Színész (Pokorny ...). 25. Operai dalbetét. 27. Dátumrag. 28. Korai gyümölcs. 30. Fekhely. 31. Idő mértékegysége. 33. Német tévésatorna. 34.

Móricz Zsigmond színműve (... muri). 35. Kézre húzható játék. 36. Kicsinyített más. 38. Hordók megtöltésére használt négyszög alakú tölcser. 40. Palindrom férfinév. 41. Szélesre nyit. 42. Haza. 43. Házasságkötés. 45. Hasogat. 46. Német zeneszerző (Johann Sebastian, 1685-1750). 47. Némán kell! 48. Szeretettel magához von. 50. Tart a harc. 51. Baranya megyei község. 53. Régen élt előd. 54. Var a seben. 55. Vért-pálya. 56. Az Árpád egykori tanára, költő, az MTA tagja (... Sándor). 58. Téli sport. 60. Férfi név. 61. Formális. 63. Vegyjele: Ir. 65. Hugo 1832-ben bemutatott drámája, amelyet már másnap betiltottak (zárt betűk: Á, T).

FÜGGŐLEGES: 1. Hugo 1866-ban megjelent, saját

rajzaival illusztrált regénye (zárt betűk: A, G, U, I). 2. Francia író, filozófus, az anarchizmus úttörője (de ... márk). 3. Becézett Ákos. 4. Duplán: a vizek városa hazánkban. 5. Bolt, régiesen. 6. Népies dal. 7. Bór, kén, oxigén. 8. Kálium és urán. 9. Portéka. 10. Móricz Zsigmond színműve (... bír). 11. Mézga Géza fia. 12. Hugo utolsó, 1873-ban írt regénye (zárt betűk: K, V, Á). 17. 20. századi magyar író (... Tibor). 20. Ilyen írás az ogam. 22. Szabadba. 24. Odaadó. 25. Színész (Szírtes ...). 26. Egyházi ember. 29. Foszfór és tantál. 30. Kárt okoz. 32. A béka lárvája. 34. Újpesti labdarúgócsapat. 35. Testünket borítja. 37. Tréner. 38. Vidék. 39. Kenderszálak csomója. 41. Konyhai edény. 44. Neki köszönhetően. 45. Csinos. 46. Tompa hangon zúg. 49. Kapura rúg. 50. Férfi illatszer márk. 52. Száj. 54. Kodály operája (... János). 55. Kun László szeretője. 57. Indítékra vonatkozó. 59. Tehergépkocsi-márka. 60. Idegen olaj. 62. Körmöl. 64. Délután, rövidítve.

Lévay Zsolt

TALLÁR ÁKOS

A novemberi számban már olvashattatok egy cikket, melyben Bakos Asztrik készített interjút iskolánk tehetséges párbajtőrözőjével. Tallár Ákos akkor céljairól és a választott sport szépségeiről mesélt.

Két nappal ezelőtt a fülembé jutott egy hír, hogy Ákos a miskolci Diákolimpián (2010. április 17.) egyéniben első helyezést ért el, csapatban pedig másodikat. A verseny célja egyrészt a vívósport iskolai kereteken belüli népszerűsítése volt, de hogy büszkének lehessünk Ákosra, elárulom, hogy a „Diákolimpia Bajnoka” címért is folyt a küzdelem.

Mikor az ember egy „tehetség” adatai után kutat az internet káprázatos világában, remek dolgokra bukkanhat rá, és itt most nem a mákos csúsztatott-palacsinta receptjére gondolok ☺. Megtaláltam például Ákos edzőjének, Kovács Ivánnak egyik nyilatkozatát, amelyben említi Ákos átigazolását és egyik győzelmét is, mindezt örömmel és elégedettséggel.

gel. Kovács Ivánról tudni kell, hogy a mai magyar vívósport egyik legnagyobb alakja, és jelenleg a BVSC-ben edzősködik.

Persze a napi 3 óra vívás mellett Ákosnak

futnia és úsznia is kell, illetve folyamatosan finomítania, továbbfejlesztenie az edzőmódszereit. Nem csoda, ha a 2016-os nyári olimpiai részvételt tűzte ki céljává.

Ákos már számtalan országban fordult meg versenyen során. Volt már az olaszországi Pisa-ban, az Európa Bajnokságon Athénban és a VB-n Bakuban (Azerbajdzsán) is.

Talán az sem új mindenkinek, hogy Ákos az iskola életében is aktívan részt vesz. Erre vonatkozóan is találtam információt a Diákszemle honlapján, ahol a parlamenten résztvevő diákok hozzászólásait elemezték, többek közt Ákos ötletét is, ami egy kerületi diákönkormányzat létrehozása volt.

Ha van kedvetek, nézzetek utána az alábbi linkeknek, talán pontosabb képet kaptok a köztetek járó tehetségről.

<http://www.origo.hu/sport/egyeb/vivas/20090202-vivas-kovacs-ivan-is-beul-a-kerekesszekbe.html>
<http://iskolaujsag.blathy-bp.hu/index.php/2010/03/diakparlament-2010/>

Treszkai Anett (11.b)

szabad programunk volt, így ki-ki mehetett a maga (ill. partnere) útjára.

Hétfvégén a környező településeket csodálhattuk meg, és elvittek minket egy aranybányába is, melynek aranyából állítólag Kolombusz Kristóf utazását fedezték. Maga a bánya rendkívül érdekes volt, volt benne földalatti tó, szivárványszínű vízesés és egy alkalmazott, aki gnómjelmezbe beöltözve ijesztgette az embereket az alagút sötétjében...

A hét következő napjain projekt-munkát végeztünk (projektünk címe: The World of Numbers), egyetemi előadásokat hallgattunk Wroclaw-ban, iskolai órákra jártunk (a nyelvtan óra vicces volt ☺), közösen elültettük a fát, amit a barátság jelképeként vittünk magunkkal, és partnereinkkel töltöttük szabadidőnket. Két alkalommal elvittek minket bevásárlóközpontokba, hogy otthonra mindenkinek megvehessük a megfelelő ajándékot és kiélhessük elfojtott vásárlási vágyainkat.

Szombaton lengyel-magyar sportnapot rendeztek, ahol is összemérhettük erőnket asztaliteniszben, kosárlabdában és röplabdában (utóbiban csúfos vereséget szenvedtünk). Ezután az utolsó délutánunkat vendéglátóinkkal töltöttük, hiszen az elnöki gép katasztrófája miatt a tervezett hétfői

indulás helyett jobbnak láttuk már vasárnap hazajönni.

Így hát vasárnap reggel találkoztunk az iskola parkolójában, ahol a projekt összes résztvevője jelen volt. Ekkor beinvitáltak a tanári szobába, ahol a búcsú keretében mindenki kapott egy kinyomtatott naplót az ott eltöltött 10 napról (amit mindenki meglepetésére mi magunk írtunk). Ezután sajnos tényleg indulnunk kellett, így elbúcsúztunk lengyel barátainktól és elindultunk haza.

A visszafele út már korántsem volt olyan vidám, mint az odafele, hiszen mindenki szomorú volt és fáradt. Így tehát majdnem mindenki átaludta az utat, hogy aztán 9 órával később megérkeztünk Budapestre.

Habár Lengyelországból eljöttünk, a munka nem áll le és a kapcsolat sem szakad meg közöttünk. Márciusban az Árpádban látjuk őket viszont.

Terjék Tamás (10.b)

COMENIUS PROJEKT 2010

Nysa (Lengyelország)

Április 8-át volt, aki egy átlagos tanítási napként élte meg, és volt, akinek ez egy izgalmas utazás kezdetét jelentette. Ez a nap volt ugyanis a Comenius-projekt keretében tett utazásunk első napja, kalandunk kezdete.

Csütörtökön reggel nyolc órakor találkoztunk az iskola előtt, ahol már várt ránk a rendelt buszunk. Rögtön jelentkezett is az első probléma, hiszen 14 ember majd' kétheti csomagját, plusz egy kisebb fát(!) elhelyezni abba a parányi buszba nem volt egyszerű feladat, de néhány apró női praktikkal ezt a kérdést is megoldottuk. Így tehát könnyes búcsút vettünk szeretteinktől, majd elindultunk.

Az utunk majdnem zökkenőmentesre sikeredett, leszámítva

azt, hogy Csehországban kétszer eltévedtünk, de a helyi lakosok (no meg a GPS) segítségével könnyen eljutottunk Nysa-ba (igaz a partner iskolát ott is csak második próbálkozásra találtuk meg). Így este 6-ra már mindenki a befogadó családnál tartózkodott.

Másnap reggel viszont nem volt lustálkodás, mindenkinek az iskolában kellett lennie reggel nyolc órára, amikor köszöntött minket az iskola vezetősége a tanári szobában. (Később ugyanitt tartottak fogadást a tiszteletünkre, ahol jelen volt a város polgármestere is, és lengyel és magyar

nemzeti ételeket szolgáltak fel.) Aztán vendéglátóinkkal részt vettünk lengyel nyelvű tanítási órákon (én magam egy osztályfőnökin ☺ és egy kémiaán). Ezek után körbevezettek minket az iskolában. Ekkor mindenkinek leesett az álla: az épületet legjobban Roxforthoz

lehet hasonlítani. A telek alapterülete 250 hektár, amin többek között található botanikus kert, három foci-pálya, egy templom, no meg az iskola épülete, ami a leglélegzetelállítóbb

volt. Maga az épület hatalmas, hiszen négy oktatási intézményt (és 2600 tanuló) foglal magába (személy szerint én az utat még egy hét múlva sem találtam meg benne). Mindenhol a legújabb technikai felszerelések találhatóak, mindennek van szaktanterme (de legjobban a tanulói konyha tetszett ☺). Van benne felvonó is a mozgásérültek számára.

Délután városnéző körútra vittek minket, ahol megcsodálhattuk többek között a Szent Jakab katedrális, valamint egy kincstárat, ahol a háborút átvészelt ereklyéket őriznek. Ezután

Papírból torony makett építése volt az órai feladat. Lehetőleg minél magasabb, de elég stabil konstrukciót igyekeztek a tanulók összeállítani. Az Eiffel-torony papír másolata még világítást is kapott.

A világ legmagasabb Lego építménye közel 30 méter magas és 465 ezer kockából épült.

A Kalifa-torony (Burj Dubai) az egyesült arab emírségekbeli Dubajban jelenleg a világ legmagasabb épülete számít 828 méteres magasságával, több mint 300 méterrel megelőzve a másodikat. Átadása 2010. január 4-én volt.

Svarczné Micheller Erzsébet

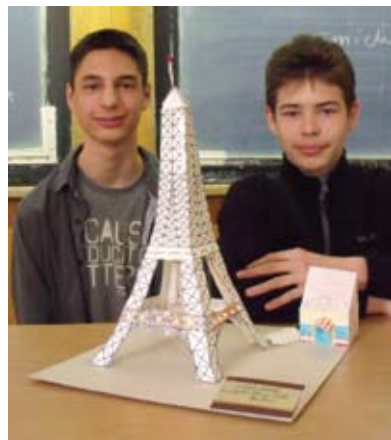
Sarkadi Réka, Sebestyén Vanda (8.a)

Bakos Imola, Szécsányi Fanni, Székely Dóra, Török Anna (8.a)

Nagy Péter, Nagy Péter Áron (8.b)

Dobosy László, Tőke Péter (8.b)